

TÌNH NGHĨA THẦY TRÒ

Tôi rất xúc động khi cầm trên tay bó hoa của anh, người học trò năm xưa, đã nâng hai tay trang trọng tặng cho tôi nhân Ngày Nhà Giáo Việt Nam 20/11

Vào năm 1979, nhận được quyết định, tôi rời nhiệm vụ quản lý trường cấp 1 - 2 tại quê nhà, về nhận nhiệm vụ mới, quản lý tại phòng giáo dục huyện. Ngoài công tác quản lý giáo dục, tôi nhận dạy thêm một lớp bổ túc văn hóa vào ban đêm, cho các cán bộ cấp huyện. Anh lúc bấy giờ là cán bộ cấp cao trong UBND huyện, anh cùng nhiều cán bộ lãnh đạo khác, tham gia khóa học bổ túc hằng đêm do tôi giảng dạy. Anh rất cần cù học tập, kết quả kỳ thi lớp 9, đạt loại giỏi, anh được bước lên lớp trên. Anh lớn hơn tôi 5 tuổi, nhưng vẫn trân trọng gọi tôi bằng thầy. Sau này, khi anh nhận nhiệm vụ ở cấp tỉnh, là đại biểu quốc hội, mỗi lần gặp tôi là anh vội vàng xăng xái bước đến, bắt tay chào thầy!

Thời gian trôi qua đi, tóc anh, tóc tôi ai nấy đều bạc phơ. Nhưng tình nghĩa thầy trò trong lòng anh không bao giờ phai nhạt. Từ nhà anh vào đến nhà tôi ở bây giờ, trên 100 km. Nghe tôi vừa hồi hương, anh bảo người con, cũng là cán bộ cấp tỉnh, đánh xe con đưa anh vào thăm tôi. Thật là bất ngờ,

chúng tôi ôm nhau tràn nước mắt. Trong từng ngụm trà thơm phức hương sen, những câu chuyện thăm hỏi hàn huyên, cứ mãi tuôn tràn kéo dài đến bất tận

Từng lớp học trò qua đi trong đời làm nghề thầy giáo của tôi thì khá nhiều. Một số học trò trước đây, trong đó có anh, tất cả đều lớn tuổi, thỉnh thoảng vẫn đến thăm tôi, hoặc gửi quà tặng cho tôi nhân ngày nhà giáo VN 20/11. Số còn lại cũng khá đông, nếu có dịp gặp nhau trên phố, thì cũng tay bắt mặt mừng - hơn hởi chào thầy. Nhưng ít khi thấy mặt đến tận tư gia thăm tôi, có lẽ cơm áo - gạo tiền, thời đại kinh tế thị trường, đã làm cho phần đông con người mệt nhoài, quên đi phần nào lễ nghĩa, công cha - nghĩa mẹ - ơn thầy !...

Nguyễn Hoàng

Phan Văn Huy Tâm